

nytte en saadan Taxation til ogsaa at omfordele de nuværende Skatter paa de indenbyes Eiendomme, hvilket jeg vilde ansee for meget ønskeligt, vil naturligviis, kunne staae hen, men jeg troer ikke, at man ad nogen anden Vej vil kunne vinde et rimeligt Grundlag for Bestatningen af de to nævnte Arter af Eiendomme. Jeg kan her ikke Andet end udtale et Ønske, og det glæder mig, at det har fundet en kraftig Understøttelse i det Andragende, der tidligere er blevet omdeelt fra en Forening af indenbyes Grundeiere, hvori der blandt Andet udtales nogle faa Ord, som jeg med den ærede Forsmands Tilladelse skal oplæse, og som lyde saaledes: „Areal-skatten er fornemmelig uretfærdig og ubillig deri, at den hviler paa Areal, istedetfor at den burde hvile paa Indkomsten af Areal, saaledes at den lille Leieindtægt burde svare en lille Areal-skat, og den større Indkomst en større Skat“. Jeg er overbevist om, at man ved at overveie de herhenhørende Forhold vil komme til at erkjende, at al Skatteansættelse paa de faste Eiendomme til Syvende og Sidst søger sin Begrundelse i Hensynet til den Indtægt, som en saadan Eiendom kan give sin Eier, og det er altsaa naturligt, at man istedetfor som nu at gaae efter en Inddeling af Grunden til Have, til Tommerplads osv., efter et Hensyn til, hvormegest Jord der ligger til Gaden, hvormegest der ligger 20 Men fra Gaden osv., at man, siger jeg, istedetfor at gaae efter alle disse Bestemmelser, der dog i deres indre Væsen ere aldeles vilkaarlige, gaaer den Vej, gjennem en vel udført Taxation at søge at udfinde Eiendommens virkelige Værdi i Handel og Wandel, for derefter at fordele Skatterne. Der er et Hensyn, som endnu ikke er berørt, men som i høi Grad taler for en Omregulering af de udenbyes Eiendomme, forsaavidt denne maatte kunne føre til en Nedsættelse i Skatten, hvilket jeg troer, og det er Hensynet til Kjøbenhavns Udvidelse. Dette er et Hensyn, der fra et almindeligt Standpunkt naturligviis har en høi Grad af Interesse. Det er ganske klart, som ogsaa den sidste Taler udhævede, at Byen vil udvide sig, det anseer jeg for aldeles utvivlsomt; men det er ligesaa klart, at naar de høie Skatter fremdeles komme til at hvile paa de udenbyes

Eiendomme, vil dette være en stor Hindring for dem, og jeg troer, at det i høi Grad og paa en naturlig Maade vilde lette Udvidelsen, naar Skatterne paa de udenbyes Eiendomme bleve satte i et passende Forhold til den Indtægt, som disse Eiendomme maatte kunne give deres Eiere; det er dette Hensyn, der bringer mig til at støtte ethvert Forsøg, som gaaer ud paa at foranledige Nedsættelse i de udenbyes Eiendoms-skatter. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand anførte mod den sidste Del af Forslaget under Nr. 8, skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at hans væsentligste Indsigelse mod den deri indeholdte Bestemmelse var den, at den, dersom den blev optaget i Loven, vilde vække urigtige Forventninger hos Bedkommende; men jeg maa bede Thinget fastholde, at det jo ikke i mindste Maade kan komme os ved, hvilke urigtige Forventninger disse Mennesker maatte nære. Hvis Bestemmelsen i og for sig er heldig, hvad jeg bestemt troer, saa maa man jo overlade de Bedkommende at søge at faae deres Forhaabninger om Lovens Udbytte ændrede i Overeensstemmelse med Lovens Tanke, og Lovens Tanke vil jo, naar denne Bestemmelse optages, ikke være nogen anden end den, at man vil holde Spørgsmaalet om at faae en retfærdig Skatteansættelse paa de udenbyes Eiendomme aabent. Naar de Bedkommende holde deres Forhaabninger indenfor denne Grændse, ville de nære en Forventning, som jeg kun kan ansee for baade billig og retfærdig.

Ordføreren: Forsaavidt den ærede Minister har forsvaret Udtrykket „Gadestat“, skal jeg bemærke, at det ikke har været Udvalgets Mening, at Ordet var uheldigt, men man har kun villet beholde det ældre Udtryk for derved at antyde, at der var Anledning til at ønske en Forandring med Hensyn til Bro-lægnings-skatten. Den høitærede Ministers Bemærkninger om Grundtaxten vare i det Hele vistnok fuldkommen rigtige, dog troer jeg ikke, at det saameget kan siges at være en Feiltagelse, der har foranlediget, at Grundtaxten udenbyes stiler sig saa ufordeelagtig i Forhold til den indenbyes, men det ligger i det System, man fulgte, i det System, som de Mænd, hvis Me-